

Evropu nelze bránit ruskému útoku: zpráva

 infokurýr.cz/n/2024/10/27/evropu-nelze-branit-ruskemu-utoku-zprava

kurýr

27. října 2024

Studie IfW Kiel ukazuje, jak špatně je Německo a další evropské národy připraveny na válku

Německý Kielský institut pro světovou ekonomiku zveřejnil znepokojivou, ale přesnou zprávu o německé a evropské obraně. Zpráva naznačuje, že celkový obraz Německa, Evropy a Spojených států je bezútěšný.

Pointa je, že navzdory řečem NATO o válce není aliance (včetně Spojených států) na konflikt s Ruskem připravena. Zpráva také naznačuje, že ceny obranného vybavení dělají dodavatele v oblasti obrany bohatými, ale nepodporují celkovou bezpečnost.

Kielský institut, založený v roce 1914, je považován za nejvlivnější německý think-tank. V září [institut zveřejnil studii](#) nazvanou „Vhodné pro válku v desetiletích: Evropa a pomalé přezbrojování Německa proti Rusku“.

Studie je velmi důležitá: Ukazuje, jak nepřipravené je Německo a další evropské země, pokud na ně Rusko zaútočí. Vypráví také smutný příběh o tom, jak se evropský, zejména německý, obranný průmysl stal předraženým a nedostatečným.

Dobrým příkladem je německé letecké útočné vozidlo Caracal. Caracal je název druhu divoké kočky nalezené v Africe, Pákistánu, na Středním východě a v částech Indie. Německé vozidlo, nepancéřované, přepracované Jeep založený na podvozku Mercedes třídy G, byl sestaven společnostmi Rheinmetall, Mercedes-Benz AG a ACS Armored Car Systems GmbH.

Německé výsadekové vozidlo Caracal

Caracal nemá na otevřených stranách žádné brnění. Více než 3 000 těchto vozidel bylo poskytnuto Ukrajině v ceně 1,9 miliardy eur, což odpovídá ceně 620 000 eur za kus.

Ke standardnímu džípu s pohonem všech kol jste mohli připojit protitankovou pušku nebo kulomet za méně než 35 000 dolarů za kus. A protože Ukrajina postrádá schopnosti letecké přepravy, letecké útočné vozidlo shozené na bojiště není startovací. (Euro se aktuálně obchoduje za 1,08 za americký dolar.)

Neméně odstrašujícím příkladem je 30mm munice do německého bojového vozidla pěchoty Puma. Každá Puma stojí neuvěřitelných 5,3 milionu dolarů, zatímco její 30mm munice stojí kolem 1 000 EUR za výstřel!

Puma dokáže vystřelit až 600 ran za minutu. Pro srovnání, americký 30mm vysoce výbušný náboj pro všeobecné použití (speciálněji než běžná kulka) stojí 100 dolarů. Německá 30mm munice je tedy desetkrát dražší než ta z USA.

Bundeswehr také kupuje svým vojákům taktická vojenská sluchátka. Taktická sluchátka se prodávají za 299 dolarů. Když se přidají funkce jako potlačení hluku, cena se může vyšplhat až na 400 USD, ale ne více. Německá sluchátka však stojí za kus ohromných 2700 eur.

Základem je, že lidé a firmy vydělávají spoustu peněz zásobováním evropských armád nebo posíláním zboží na Ukrajinu. Někdo může říci, že jde o čistou korupci, protože do těchto obchodů jsou zapojeny vlády. Všimněte si, že Kielský institut jde jen tak daleko, že tvrdí, že tyto nákupy jsou předražené, nic víc.

Německý tank Puma

Zpráva z Kielu říká hodně o zbrojní výrobě v Rusku (a je to hodně), totiž že Rusům zbraně v dohledné době nedojdou a že Severní Korea nyní navyšuje své zásoby v podobě dělostřeleckých granátů a raket.

Zdá se, že Severní Korea vyrobila mnohem více zbraní, než může použít, a dosud je nevyvážela. Ruská dohoda se Severní Koreou samozřejmě podporuje diktaturu Kim Čong-una tím, že poskytuje hotovost nebo její ekvivalent a chrání pracovní místa.

To vše částečně ukazuje, že německé obranné investice jsou poškozeny (myslím, že je to správné slovo) příliš drahým hardwarem.

I když Německo skutečně splní cíl NATO ve výši 2,1 % HDP na obranné výdaje, to, co nakonec Bundeswehr dostane, je extrémně předražené, nemluvě o tom, že velká část toho končí na Ukrajině a jen pomalu, pokud vůbec, je nahrazována doma. přední.

I při rozumném utrácení je nepochopitelné, jak jsou peníze utráceny. Velmi málo jde například do protivzdušné obrany, která je zásadní pro budoucí obranné potřeby Německa.

Celkově odvedly systémy protivzdušné obrany NATO na Ukrajině průměrnou až katastrofální práci, což je předzvěst smrtelné budoucnosti v Evropě, pokud se problém nevyřeší. Zajímavá poznámka pod čarou (strana 25) ve zprávě, napsaná ultra malým písmem, se zabývá schopností Ukrajiny sestřelovat ruské rakety a drony:

Míra zachycení běžně používaných ruských střel v roce 2024: 50 % pro starší podzvukové řízené střely Kalibr, 22 % pro moderní podzvukové řízené střely (např. Kh-69), 4 % pro moderní balistické střely (např. Iskander-M), 0,6 % pro S-300/400 nadzvuková SAM dlouhého doletu a 0,55 % pro nadzvukovou protilodní střelu Kh-22.

Údaje o míře zachycení hypersonických střel jsou vzácné: Ukrajina hlásí 25% míru zachycení pro hypersonické střely Kinzhal a Zircon, ale ukrajinské zdroje také naznačují, že takové manévry zachycení zahrnují střelbu salvou na všech 32 odpalovacích zařízeních v baterii Patriot amerického typu, která je nutná k být schopena odpálit jednu

hypersonickou střelu. Pro srovnání: Německé baterie Patriot mají 16 odpalovacích zařízení a Německo má celkem 72 odpalovacích zařízení.

Všimněte si, že protiraketové střely Patriot jsou extrémně vzácné. Výroba těchto raket trvá dlouho a příprava na jejich výrobu se ukázala jako obtížná. Nedostatek kritických komponent také narušuje výrobní linky.

Hlavním výrobcem je americká obranná společnost Lockheed Martin, ale Boeing dodává důležité díly pro hlavici hledače, se kterou střela zasáhne cíl (pokud funguje). Boeing bude schopen tento problém vyřešit nejdříve v roce 2027. Mezitím Boeing čelí masivní stávce a vnitřní krizi bez řešení.

Ohledně protivzdušné obrany jsou ale velké otazníky. USA prodaly systém Patriot a další systémy Ukrajině. Rusové se je usilovně snaží zničit, ale i když pracují, jejich míra zachycení je podprůměrná. Evropa dodala IRIS-T, NSAMS a další systémy, které, pokud lze určit, jsou zhruba ekvivalentní systému Patriot.

Celkově jsou izraelské systémy lepší, ale na Ukrajině se nepoužívají. Systém AEGIS (ve formě AEGIS Ashore), považovaný za nejlepší americký systém pro protivzdušnou obranu, není na Ukrajině v provozu. Systémy se používají v Polsku a Rumunsku.

Evropa má velmi málo domácích systémů protivzdušné obrany (Velká Británie v podstatě nemá žádné). V USA to nevypadá o moc lépe. Některé systémy, zejména pozemní stíhač středního doletu umístěný na Aljašce, jsou smíšené.

Pentagon nyní hledá nové protiraketové střely, které budou fungovat lépe než ty, které již má. Navzdory několika testům optimalizovaným tak, aby zajistily úspěch, přibližně 40 střel v inventáři funguje pouze na polovinu.

Budoucnost je také znepokojivá, protože na bojiště vstupují hypersonické zbraně, jak je vidět na Ukrajině v podobě ruského Kinžalu a Zirkonu. Systémy jako Patriot nebo Iris-T nebo jakýkoli jiný systém protivzdušné obrany NATO mají malou šanci proti hypersonickým útočným střelám.

Raketa Kh-47M2 Kinzhal na přehlídce vítězství v Moskvě v roce 2018

Obraz také není pěkný, pokud jde o tisíce dronů vypálených Ukrajinci a Rusy. Je těžké je zničit a systémy jako ruský dron Lancet dokážou zničit moderní hlavní bojové tanky a bojová vozidla pěchoty.

Dosud nikdo, včetně Izraele, nenašel účinný způsob, jak zničit roje dronů nebo dokonce několik útoků, které projdou.

Kielova zpráva především vrhá nové a důležité světlo na bezpečnostní situaci v Evropě a tím i na USA, které se smluvně zavázaly bránit Evropu.

Místo neustálého rozšiřování NATO a podněcování obav v Evropě k Rusku je čas udělat krok zpět a prozkoumat, zda je možná věrohodná obrana Evropy. Soudě podle zprávy z Kielu je v

současnosti odpověď: ne.

Od Stephena Bryena ,